Č. j. 01321-13/2026-ERU [redacted]
Sp. Zn. OSR-01321/2026-ERU
Datum 17. srpna 2026

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad (ERÚ) jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 2. března 2026 z moci úřední podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a vedeném pod sp. zn. OSR-01321/2026-ERU s obviněným z přestupku, kterým je podnikající fyzická osoba

[redacted]
se sídlem [redacted], IČO: [redacted],

ve věci podezření ze spáchání trvajícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona rozhodl takto:

I. **Obviněný z přestupku**, podnikající fyzická osoba [redacted], se sídlem [redacted], IČO: [redacted] (dále jen „obviněný“), **se uznává vinným ze spáchání trvajícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v období od 28. února 2024 do 31. prosince 2024 podnikal v energetickém odvětví (elektroenergetika) v rozporu s § 3 odst. 3 téhož zákona bez licence na výrobu elektřiny, když v uvedeném období provozoval na střeše objektu na adrese [redacted], výrobnu elektřiny sestávající ze 117 ks fotovoltaických panelů Canadian Solar 425 W_p, o celkovém instalovaném výkonu 49,725 kW_p (dále jen „Výrobna“), prostřednictvím které vyráběl elektrickou energii, která nebyla primárně určena pro vlastní spotřebu, a nespotřebovanou část v množství [redacted] kWh dodal do elektrizační soustavy za cenu [redacted] Kč bez DPH (Faktura – daňový doklad č. [redacted] ze dne 14. ledna 2025 vystavená společnosti E.ON Energie, a.s., IČO: 260 78 201, obviněným), čímž vykonával výdělečnou činnost, která nese znaky podnikání v energetických odvětvích.

II. Podle § 35 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 45 téhož zákona se obviněnému za spáchání trvajícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona ukládá správní trest **napomenutí**.

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky**

2 500 Kč (slovy: dva tisíce pět set korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Plzni vedený u České národní banky, č. ú. 3754-7721361/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

Odůvodnění

I. Zjištění předcházející správnímu řízení

[1] V rámci šetření vedeného ERÚ (dále také jen „správní orgán“) pod sp. zn. 03139/2025-ERU bylo zjištěno, že obviněný mohl podnikat v energetických odvětvích v rozporu s § 3 odst. 3 energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

[2] Dne 10. února 2026 vložil správní orgán do správního spisu sp. zn. OSR-01321/2026-ERU spis šetření vedený pod sp. zn. 03139/2025-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 01321-2/2026-ERU.

[3] Dne 2. března 2026 vydal správní orgán příkaz č. j. 01321-3/2026-ERU, který byl obviněnému doručen téhož dne. Dne 10. března 2026 byl ERÚ doručen odpor obviněného proti příkazu (založen pod č. j. 01321-4/2026-ERU), přičemž podáním odporu byl příkaz zrušen a správní řízení pokračovalo (§ 150 odst. 3 správního řádu). Dne 19. března 2026 zaslal správní orgán obviněnému vyrozumění č. j. 01321-5/2026-ERU, které mu bylo doručeno následujícího dne, o pokračování v řízení.

[4] Správní orgán vyzval společnost Elektroenergetické datové centrum, a.s., IČO: 210 20 264, k součinnosti (založeno pod č. j. 01321-6/2026-ERU), která mu byla poskytnuta dne 24. března 2026 (založeno pod č. j. 01321-7/2026-ERU), a obviněného k doložení tvrzení (založeno pod č. j. 01321-9/2026-ERU), které byly doloženy dne 5. června 2026 (založeno pod č. j. 01321-10/2026-ERU a č. j. 01321-11/2026-ERU).

[5] Dne 11. června 2026 zaslal správní orgán obviněnému Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 01321-12/2026-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. Správní orgán vyrozuměl obviněného v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit své majetkové poměry. Současně byl obviněný vyrozuměn o tom, co tvoří podklady pro rozhodnutí ve věci. Obviněný se již nevyjádřil a nedoložil správnímu orgánu své majetkové poměry.

[6] Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici k vedení správního řízení a následnému vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

III. Popis skutkového stavu

[7] Obviněný je podnikající fyzickou osobou s předměty podnikání „Silniční motorová doprava - nákladní vnitrostátní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny určenými k přepravě zvířat nebo věcí a nákladní mezinárodní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 2,5 tuny určenými k přepravě zvířat nebo věcí“, „Opravy silničních vozidel“ a „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, přičemž jejich provozování je přerušeno od 8. ledna 2018. Z úřední činnosti je správnímu orgánu dále známo, že obviněný není držitelem žádné z licencí udělovaných ERÚ.

[8] Na pozemku parc. č. st. [redacted] stojí budova (zemědělská stavba) č. p. [redacted], vše katastrální území [redacted], LV č. [redacted]. Vlastníkem těchto nemovitostí je obviněný. Výpis z katastru nemovitostí je založen pod č. j. 03139-4/2025-ERU.

[9] Obviněný a tehdejší provozovatel distribuční soustavy (společnost EG.D, a.s., IČO: 280 85 400) uzavřeli dne [redacted] *Smlouvu o připojení zařízení pro výrobu a odběr elektřiny k distribuční soustavě z napěťové hladiny nízkého napětí č.* [redacted] (založena pod č. j. 03139-7/2025-ERU) týkající se připojení zařízení „[redacted]“.

[10] Dne 21. listopadu 2023 uzavřela společnost E.ON Energie, a.s., IČO: 260 78 201, (dodavatel) s obviněným (zákazníkem) *Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítě nízkého napětí č.* [redacted] (založena pod č. j. 03139-13/2025-ERU) týkající se dodávek elektřiny do odběrného místa EAN [redacted] (EAN spotřeby) na adrese [redacted]; předpokládaná roční spotřeba byla 10 MWh. Tato smlouva byla ukončena ke dni 31. ledna 2025 výpovědí obviněného. Z jednotlivých vystavených vyúčtování (založena pod č. j. 03139-13/2025-ERU) vyplývá, že do předmětného odběrného místa bylo v období od 1. ledna do 31. prosince 2024 dodáno v souhrnu [redacted] MWh elektřiny.

[11] Předmětem předložené *Zprávy o výchozí revizi elektrické instalace č.* [redacted] ze dne 14. ledna 2024 (založena pod č. j. 03139-7/2025-ERU) byla elektrická instalace fotovoltaického systému obviněného (Výrobny) na objektu parc. č. st. [redacted], katastrální území [redacted], kdy na sedlové střeše budovy se sklonem 33° a orientací na JV a SZ je umístěno 117 ks fotovoltaických panelů výrobce Canadian Solar o výkonu po 425 W_p. Celkový instalovaný výkon Výrobny tedy byl 49,725 kW_p.

[12] Obviněný podal dne 21. ledna 2024 k provozovateli distribuční soustavy žádost o umožnění trvalého provozu Výrobny, na základě které bylo dne 24. ledna 2024 provedeno ověření zdroje a obviněnému následně vystaveno *Konečné provozní oznámení* (založeno pod č. j. 03139-7/2025-ERU).

[13] Dne [redacted] uzavřela společnost E.ON Energie, a.s. (kupující) s obviněným (zákazníkem) *Smlouvu o dodávce elektřiny s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy (výkup elektřiny z výrobny s instalovaným výkonem do 50 kW včetně) č.* [redacted] (založena pod č. j. 03139-13/2025-ERU) týkající se dodávek veškeré elektřiny vyrobené kupujícím ve Výrobně, kterou nevyužije pro vlastní spotřebu v daném odběrném předávacím místě [EAN [redacted] (EAN výroby) na adrese [redacted]]. Z výpisu z informačního systému operátora trhu (založen pod č. j. 03139-5/2025-ERU) vyplývá, že uvedený obchodník je u výrobního EAN obviněného veden od 28. února 2024.

[14] Na základě výše uvedené smlouvy o výkupu vystavil obviněný dne 14. ledna 2025 *Fakturu – daňový doklad č.* [redacted] (založena pod č. j. 03139-13/2025-ERU), kterou vyúčtoval společnosti E.ON Energie, a.s. dodávku elektřiny za rok 2024 v množství [redacted] MWh za částku ve výši [redacted] Kč bez DPH. Vyúčtovaná částka byla obviněnému dle sdělení provozovatele distribuční soustavy uhrazena dne 29. ledna 2025.

[15] Obviněným vyúčtované množství elektřiny odpovídá dle naměřených dat předložených provozovatelem distribuční soustavy (založeny pod č. j. 03139-7/2025-ERU) množství elektřiny vyrobené ve Výrobně a dodané do sítě za dobu od 28. února 2024 do 31. prosince 2024 (tj. ode dne zaevidování obchodníka jako kupujícího u výrobního EAN obviněného v systému operátora trhu až do konce roku 2024). Sečte-li správní orgán celkové množství vyrobené a dodané elektřiny z Výrobny v roce 2024 (dle naměřených dat), tak se jedná o [redacted] kWh.

[16] Provozovatel distribuční soustavy předložil ERÚ také jednopólové schéma Výrobny (založeno pod č. j. 03139-7/2025-ERU), z něhož vyplývá, že elektrická energie z fotovoltaických panelů byla přes střídač vedena do objektu, kde mohla být využita pro vlastní spotřebu obviněného. Přebytečná nevyužitá energie pak odcházela přes obousměrný elektroměr EG.D do distribuční sítě.

[17] K využití vyrobené elektřiny pro vlastní spotřebu obviněný uvedl (založeno pod č. j. 01321-4/2026-ERU), že vyrobená elektřina slouží ke spotřebě v objektu a k dobíjení elektromobilu, přičemž obviněný zamýšlí nákup dalších. Dále v podkroví objektu má probíhat přestavba na bydlení, kdy vytápění, chlazení a ohřev užitkové vody bude elektřinou.

[18] Společnost Elektroenergetické datové centrum, a.s. (držitel licence na činnost datového centra č. 162441435) sdělila ERÚ (založeno pod č. j. 01321-7/2026-ERU), že dne 15. října 2024 byla Výrobna s platností od 31. října 2024 zařazena do skupiny sdílení, přičemž sdílení začalo probíhat od 1. ledna 2025, kdy do skupiny sdílení bylo přidáno odběrné místo EAN [redacted]. K prokázání bezúplatnosti sdílení byla ERÚ předložena čestná prohlášení ze dne 5. června 2026, a to obviněného (založeno pod č. j. 01321-10/2026-ERU) a [redacted] ohledně odběrného místa EAN [redacted] (založeno pod č. j. 01321-11/2026-ERU).

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

[19] Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

[20] Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle § 2 odst. 4 písm. c) téhož zákona se v případě změny zákona během páchání trvajícího přestupku použije zákon účinný v době, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu. Podle § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

[21] Z hlediska posouzení odpovědnosti obviněného za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon. Oba uvedené zákony byly v mezidobí od spáchání vytýkaného jednání novelizovány.

[22] Správní orgán konstatuje, že v daném případě je trvání přestupku vymezeno předmětem řízení, tj. doba od 28. února 2024 do 31. prosince 2024, a při posuzování odpovědnosti by tak mělo být postupováno podle energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2024. Správní orgán nicméně s ohledem na § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přistoupil k posouzení, zda pozdější zákon (resp. znění zákona) není pro obviněného příznivější.

[23] Podle § 3 odst. 3 energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2024 mohou na území České republiky za podmínek stanovených tímto zákonem podnikat v energetických odvětvích osoby pouze na základě licence udělené Úřadem. Licence se dále bez ohledu na povahu činnosti vyžaduje na výrobu elektřiny ve výrobnách elektřiny s instalovaným výkonem nad 50 kW, pokud je výrobna elektřiny propojena s přenosovou soustavou nebo s distribuční soustavou.

[24] V mezidobí od spáchání vytýkaného jednání došlo ke změně energetického zákona, mj. i ke změně § 3. Počínaje 1. srpnem 2025 je v § 3 odst. 3 energetického zákona mj. zvýšena hranice instalovaného výkonu výrobny, kdy je licence na výrobu elektřiny vyžadována bez ohledu na povahu činnosti, a to z 50 kW na 100 kW [viz § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona] a do § 3 odst. 4 téhož zákona byla doplněna výjimka, kdy se licence neuděluje, a to v případě licence na výrobu elektřiny ve výrobně elektřiny s instalovaným výkonem do 100 kW včetně, s výjimkou případů podle § 3 odst. 3 písm. b) nebo e) téhož zákona, pokud je výroba určena k odběru v předávacím místě výrobny nebo k bezúplatnému sdílení elektřiny [viz § 3 odst. 4 písm. e) téhož zákona].

[25] Porovná-li správní orgán jednotlivá znění energetického zákona s ohledem na zjištěný skutkový stav, tak lze jednoznačně dospět k závěru, že aktuální právní úprava je pro obviněného příznivější. Zejména v tom ohledu, že zvýšením hranice instalovaného výkonu výroben (z 50 kW na 100 kW), kdy je licence na výrobu elektřiny vyžadována bez ohledu na povahu činnosti, došlo ke snížení energetického významu Výrobny pro trh, což je skutečnost způsobilá ovlivnit výši ukládaného správního trestu ve prospěch obviněného. Správní orgán proto při posuzování odpovědnosti obviněného za vytýkané jednání i při ukládání sankce postupoval podle pozdější právní úpravy, tj. podle energetického zákona ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“).

IV. II. Obecná právní úprava

[26] Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence nebo bez oprávnění k podnikání uznaného ERÚ podle § 7a téhož zákona nebo neoznámí ERÚ zánik oprávnění podle § 7a odst. 3 téhož zákona. V rámci tohoto správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným přestupkem v návaznosti na porušení povinnosti podnikat v energetických odvětvích pouze na základě licence udělené ERÚ.

[27] Obdobná skutková podstata je upravena i pro fyzické osoby [§ 90 odst. 1 písm. a) energetického zákona]. Správní orgán proto poukazuje na odbornou literaturu (SVĚRÁKOVÁ, Jana. § 90 [Přestupky fyzických osob]. In: ZDVIHAL, Zdeněk, SVĚRÁKOVÁ, Jana, MED, Jakub, OSADSKÁ, Jana a kol. Energetický zákon. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1559, marg. č. 10.), dle které „*z pohledu racionálního zákonodárce musí existovat důvod, proč se má rozlišovat „neoprávněné podnikání“ fyzické osoby „nepodnikající“ a „fyzické osoby podnikající“ (přičemž za tu se jinak v důsledku znění § 420 ObčZ považuje i osoba, která podniká neoprávněně). Dle našeho názoru nemá-li být komentované ustanovení redundantní, je třeba upřednostnit formální hledisko – tj. pod skutkovou podstatu pro fyzické osoby „nepodnikající“ podřadit jednání osoby, která nedisponuje vůbec žádným povolením, a pod skutkovou podstatu pro fyzické osoby „podnikající“ podřadit jednání osoby, která má povolení nedostačující (například namísto licence má živnostenský list).*“ Jelikož je obviněný dle živnostenského rejstříku podnikatelem (viz bod [7] tohoto rozhodnutí), který má ovšem oprávnění nedostačující k podnikání v energetických odvětvích, vede s ním správní orgán řízení jakožto s podnikající fyzickou osobou. Skutečnost, že obviněný má v současné době přerušeno provozování živností, nemá vliv na jeho formální postavení jakožto podnikatele, neboť provozování živností bylo přerušeno, nikoli ukončeno.

[28] Podle § 3 odst. 1 energetického zákona je předmětem podnikání v energetických odvětvích výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny, ukládání elektřiny v zařízení pro ukládání elektřiny, obchod s elektřinou, agregace, činnosti operátora trhu, činnost Elektroenergetického datového centra, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem, výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie a zprostředkovatelská činnost v energetických odvětvích.

[29] Na základě jazykového výkladu, kdy podle § 3 odst. 1 energetického zákona jsou licencované činnosti označovány za předmět podnikání v energetických odvětvích [vyjma zprostředkovatelské činnosti v energetických odvětvích - viz § 3 odst. 4 písm. d) téhož zákona] a kdy podle § 3 odst. 3 věty první téhož zákona lze podnikat v energetických odvětvích pouze na základě licence, lze mít za to, že činnost, která podléhá licencování, má být činností prováděnou podnikatelským způsobem (tedy nikoliv jakákoliv činnost specifikovaná jako činnost licencovaná bez ohledu na podnikatelský způsob jejího výkonu).

[30] Uvedené pojetí potvrzuje i čtvrtá věta § 3 odst. 3 energetického zákona, která výslovně specifikuje případy, kdy se licence vyžaduje i v případech nevykonávání činnosti podnikatelským způsobem

(bez ohledu na povahu činnosti). Z uvedeného ustanovení tak vyplývá, že v případě provozoven s instalovaným výkonem do 100 kW včetně je pro vyžadování licence na výrobu elektřiny rozhodná povaha činnosti. Má-li činnost povahu podnikatelské činnosti, je licence na výrobu elektřiny vyžadována. Nemá-li povahu podnikatelské činnosti, licence vyžadována není. Je-li splněna podmínka uvedená v § 3 odst. 4 písm. e) energetického zákona, tak se licence ani neuděluje.

IV. III. Právní posouzení skutku

[31] Ze zjištěného skutkového stavu je nesporné, že

- obviněný je podnikající fyzickou osobou a není držitelem licence na výrobu elektřiny a ani jím v rozhodném období (tj. od 28. února 2024 do 31. prosince 2024) nebyl,
- obviněný provozuje Výrobnu elektřiny na adrese [redacted], o celkovém instalovaném výkonu 49,725 kW_p,
- obchodník s elektřinou dodal obviněnému (EAN spotřeby) za rok 2024 elektřinu v množství [redacted] kWh,
- společnost E.ON Energie, a.s. odebrala od obviněného (EAN výroby) za období roku 2024, resp. za období od 28. února 2024 do 31. prosince 2024, celkem [redacted] kWh elektřiny, kterou mu také uhradila; jedná se o elektřinu, která byla vyrobena v předmětné Výrobně a dodána do sítě (tedy nebyla spotřebována obviněným pro jeho vlastní spotřebu – viz body [13] a [16] tohoto rozhodnutí).

[32] ERÚ podotýká, že elektřinu v množství [redacted] kWh (viz bod [15] tohoto rozhodnutí) by při ideálních podmínkách a při maximálním výkonu měla v roce 2024 vyrobit výrobna s instalovaným výkonem 49,725 kW_p za 831,07 hod., přičemž v podmínkách České republiky je v případě stacionárních konstrukcí fotovoltaických elektráren uvažována roční doba využití cca 1 000 hod.

[33] Ze skutečnosti, že obviněný v roce 2024 dodal do distribuční soustavy elektřinu v množství [redacted] kWh (přičemž se jedná o elektřinu prostou vlastní spotřeby) a od obchodníka odebral elektřinu v množství [redacted] kWh, jednoznačně vyplývá, že Výrobna obviněného je značně naddimenzována jeho reálné vlastní spotřebě. Elektřina zde vyrobená nebyla nejméně v rozhodném období primárně určena pro vlastní spotřebu obviněného, ale z naprosté většiny byla generována pro elektrizační soustavu.

[34] Účelem činnosti obviněného v rozhodném období tak prokazatelně nebylo pokrytí vlastní spotřeby elektřiny, nýbrž dosahování výdělku. Uvedené tak nasvědčuje porušení § 3 odst. 3 energetického zákona, pokud by zároveň byly naplněny všechny znaky podnikání podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku, na základě kterého je za podnikatele považován ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Správní orgán se tedy dále zabýval tím, zda obviněný svým jednáním naplnil definiční znaky podnikání.

[35] Soustavnou činností se rozumí nejen nepřetržitá činnost, ale i taková činnost, která je vykonávána s představou, že bude vykonávána i do určité míry trvale, na pravidelné bázi. Nesmí se jednat o činnost nahodilou nebo příležitostnou, taková činnost by nebyla podnikáním. Podnikáním může být i činnost prováděna několikrát do roka s úmyslem ji opakovat, rozhodná je existence předpokladu na straně podnikatele, že mu bude z činnosti plynout určitý opakující se výnos. Znak soustavnosti má správní orgán v daném případě za splněný, neboť nelze mít pochyb o tom, že s ohledem na charakter zvolené činnosti, kdy výroba elektřiny prostřednictvím fotovoltaického systému je obecně prováděna za účelem trvalého zajištění (nikoliv nahodilého), je záměrem obviněného provozovat tuto činnost soustavně (pravidelně).

[36] Obdobné platí i pro znak samostatnosti, neboť není pochyb o tom, že v mezích práva vykonává obviněný činnost podle své vlastní úvahy. Co se týče výkonu činnosti na vlastní účet a odpovědnost, stejně tak živnostenským či jiným způsobem, tak správnímu orgánu není známo, že by obviněný jednal výhradně na cizí účet, resp. na cizí odpovědnost, nebo že by činnost vykonával odlišným způsobem, a proto považuje i tyto znaky za splněné.

[37] Co se týče definičního znaku podnikání „*výkon za účelem dosažení zisku*“, tak tento vyjadřuje záměr, cíl činnosti, nikoliv úspěšnost jeho dosažení. To znamená, že k naplnění definice podnikání dojde i v případě, kdy hospodaření skončí ztrátou nebo kdy podnikatel žádného zisku reálně nedosahuje. To pochopitelně neznamená, že právě ztráta je smyslem podnikání, ale stačí, pokud je naplněn záměr výdělku dosáhnout. V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že obviněný v rozhodném období nevyráběl elektřinu ve Výrobně primárně pro vlastní spotřebu, ale naprostou většinu ([redacted] MWh) vyúčtoval společnosti E.ON Energie, a.s. za částku ve výši [redacted] Kč bez DPH, přičemž tato mu byla uhrazena dne 29. ledna 2025. Podmínka výkonu činnosti za účelem dosažení zisku je tak splněna.

[38] Správní orgán uzavírá, že s ohledem na zjištěný skutkový stav má za prokázané, že obviněný z přestupku byl v období od 28. února 2024 do 31. prosince 2024 v postavení podnikatele, neboť posuzovaná činnost byla uspořádána podnikatelským způsobem a naplnila všechny definiční znaky podnikání uvedené v § 420 odst. 1 občanského zákoníku. Následně se správní orgán zabýval tím, zda lze podnikatelskou činnost obviněného posoudit jako výkon podnikatelské činnosti v energetických odvětvích.

[39] Podnikáním v energetických odvětví se rozumí podnikání alespoň v jednom z energetických odvětví, kterým se podrobně věnuje zvláštní část energetického zákona, a to elektroenergetika, plynárenství a teplárenství. V § 3 odst. 1 energetického zákona jsou pak specifikovány jednotlivé předměty podnikání v energetických odvětvích, které ve smyslu § 3 odst. 3 věty první energetického zákona podléhají specifickému podnikatelskému oprávnění - licenci (vyjma zprostředkovatelské činnosti v energetických odvětvích, která podléhá registraci). Jsou to výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem, výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie.

[40] Není pochyb o tom, že podnikatelská činnost obviněného spadala do energetického odvětví elektroenergetika, jelikož je jejím předmětem výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů a její dodávka do elektrizační soustavy. Výroba elektřiny spadá ve smyslu § 3 odst. 1 energetického zákona pod předmět podnikaní v energetických odvětvích a podléhá ve smyslu § 3 odst. 3 téhož zákona specifickému podnikatelskému oprávnění, a to licenci udělované ERÚ (konkrétně licenci na výrobu elektřiny).

[41] Pro úplnost správní orgán dodává, že obviněný vykonával předmětnou činnost na území České republiky, neboť ji vykonával na území obce Zdíkov [viz zákon č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů, ve spojení s vyhláškou č. 346/2020 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s rozšířenou působností, území obvodů hlavního města Prahy a příslušnosti některých obcí do jiného okresu, ve znění účinném do 31. prosince 2025].

[42] Energetický zákon (ve znění účinném do 31. března 2024) stanovoval čtyři výjimky z pravidla, že osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky pouze na základě udělené licence; počínaje 1. srpnem 2025 je výjimek pět. Správní orgán se tedy zabýval otázkou, zda činnost obviněného lze podřadit pod některou z výjimek stanovených v § 3 odst. 4 energetického

zákona, resp. zda obviněný mohl podnikat v energetických odvětvích, aniž by musel být držitelem příslušné licence udělené ERÚ.

[43] S ohledem na § 3 odst. 4 energetického zákona musí správní orgán konstatovat, že v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by činnost obviněného v rozhodném období spočívala (i) v obchodu, výrobě, distribuci či uskladňování koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, biometanu, propanu, butanu a jejich směsí, (ii) výrobě tepelné energie určené pro jeden objekt jednoho zákazníka, (iii) ve využívání elektřiny při provozování dobíjecí stanice podle zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění, (iv) ve výkonu zprostředkovatelské činnosti v energetických odvětvích nebo (v) ve výrobě elektřiny ve výrobně elektřiny s instalovaným výkonem do 100 kW včetně, s výjimkou případů podle § 3 odst. 3 písm. b) nebo e) energetického zákona, pokud je výroba určena k odběru v předávacím místě výrobny nebo k bezúplatnému sdílení elektřiny.

[44] Správní orgán uzavírá, že obviněný v době od 28. února 2024 do 31. prosince 2024 vykonával v rozporu s § 3 odst. 3 energetického zákona na území České republiky podnikatelskou činnost, kterou lze vykonávat pouze na základě oprávnění uděleného ERÚ (licence na výrobu elektřiny), bez tohoto oprávnění, když v uvedeném období provozoval na střeše objektu na adrese [redacted], Výrobnu, prostřednictvím které vyráběl elektrickou energii, která nebyla primárně určena pro vlastní spotřebu obviněného, a nespotřebovanou část v množství [redacted] kWh dodal do elektrizační soustavy za cenu [redacted] Kč bez DPH (Faktura – daňový doklad č. [redacted] ze dne 14. ledna 2025 vystavená společnosti E.ON Energie, a.s., IČO: 260 78 201, obviněným), čímž vykonával výdělečnou činnost, která nese znaky podnikání v energetických odvětvích.

IV. IV. Námitky obviněného a jejich vypořádání

[45] Správní orgán v této části vypořádává námitky obviněného, které nebyly vypořádány v jiné části tohoto rozhodnutí.

[46] Obviněný uvedl, že předpisy z oblasti energetického práva jsou poměrně složité a obsáhlé, dochází průběžně k jejich úpravě. Za velmi krátkou dobu došlo již několikrát k postupnému navýšení limitu ohledně povinnosti mít licenci na výrobu energie FVE z 10 kW až na 100 kW instalovaného výkonu. Žádný právní předpis nestanovuje množství nadvýroby elektrické energie dodané do distribuční soustavy, nestanovuje ani žádný poměr mezi výrobou a spotřebou. Vše je určeno hodnotou instalovaného výkonu. Obviněný dále uvedl, že nikde není uvedena spotřeba objektu z Výrobny, která je dle interní evidence obviněného za sporné období [redacted] kWh. Pokud je posuzována pouze spotřeba elektřiny, kterou dodal obchodník s elektřinou, pak z pohledu obviněného je tato spotřeba ještě dost vysoká. Ideální je dosažení nulového nákupu energie z distribuční sítě, přetoky pak v jakémkoliv objemu z Výrobny budou vždy mnohonásobně vyšší.

[47] Správní orgán uvádí, že v daném případě je stěžejním množství elektrické energie dodané v předmětném období do distribuční soustavy (tj. [redacted] kWh), přičemž ze schématu zapojení (viz bod [16] tohoto rozhodnutí) je zřejmé, že se jedná o elektřinu po odečtení elektřiny spotřebované v objektu. Pokud obviněný tvrdí, že spotřeba elektřiny (přímo z Výrobny) v objektu činila v předmětném období dle jeho interní evidence [redacted] kWh, správní orgán konstatuje, že toto tvrzení obviněný v průběhu správního řízení nijak nedoložil, natož pak věrohodně.

[48] Pokud by správní orgán přistoupil na hypotetické tvrzení obviněného, znamenalo by to, že Výrobna musela za předmětné období (tj. od 28. února 2024 do 31. prosince 2024, tj. za 308 dní) vyrobit v součtu minimálně [redacted] kWh elektrické energie (tzn. [redacted] kWh dodaných do distribuční soustavy a [redacted] kWh tvrzená spotřeba v objektu). Správní orgán na základě veřejně dostupných klimatických dat a standardních metodik pro odhad výroby fotovoltaických zdrojů v České republice (viz databáze

PVGIS Evropské komise dostupná na https://re.jrc.ec.europa.eu/pvg_tools/en/) ověřil, že průměrná roční měrná výroba optimálně orientovaných FVE se v dané zeměpisné šířce pohybuje v rozmezí 950 až 1 100 kWh na 1 kW_p instalovaného výkonu za celý kalendářní rok. Pro Výrobnu obviněného o instalovaném výkonu 49,725 kW_p s konfigurací na sedlové střeše s orientací JV a SZ činí statisticky očekávatelná reálná výroba za předmětných 10 měsíců přibližně 39 000 až 42 000 kWh (při ideálnější orientaci celé FVE, tj. na jih, by byla reálná výroba cca 50 000 kWh). Aby Výrobna obviněného vyprodukovala jím tvrzených více než 83 000 kWh, musela by její měrná výroba za necelý rok dosáhnout extrémní a v podmínkách České republiky (natož v podhorské lokalitě [redacted]) zcela nereálné hodnoty cca 1 673 kWh/kW_p. Takové výtěžnosti nedosahují ani nejmodernější průmyslové solární parky v nejteplejších oblastech Jižní Moravy.

[49] Z výše uvedeného je zřejmé, že obviněným uváděná interní evidence vykazuje technické anomálie a je v přímém rozporu s fyzikálními možnostmi daného typu zdroje v dané lokalitě. Naopak, objem prokazatelných přetoků do elektrizační soustavy ([redacted] kWh) se téměř kryje s celkovou reálně dosažitelnou výrobou takto dimenzované elektrárny za dané období. Správní orgán proto nemá pochyb o tom, že vyrobená elektřina nebyla v předmětném období primárně určena pro vlastní spotřebu v objektu.

[50] Obviněný dále uvedl, že Výrobna byla pořízena výhradně ze soukromých prostředků (bez dotací). Obviněný se nemůže ztotožnit s faktem, že stát, jenž na jedné straně podporuje ekologickou výrobu energií, na straně druhé dává prostřednictvím ERÚ pokuty právě za ekologicky vyrobenou energii. Prostředky získané z prodeje přetoků nelze vnímat jako zisk z podnikání, ale jako návratnost za vybudovanou FVE, kdy doba návratnosti pravděpodobně překročí dobu životnosti FVE.

[51] Skutečnost, že obviněný financoval vybudování fotovoltaické elektrárny z vlastních zdrojů, je jeho autonomním rozhodnutím. Z hlediska energetického zákona a posouzení povinnosti být držitelem licence na výrobu elektřiny je však zdroj financování zcela irelevantní. Právní předpisy nevážou povinnost mít licenci na to, zda byl zdroj dotován, či nikoliv. Obdobné lze uvést i ve vztahu k uváděné ekologii. Stát vyžaduje, aby i ekologické zdroje energie byly provozovány v souladu s právními předpisy, které zajišťují stabilitu elektrizační soustavy, bezpečnost provozu a rovné tržní prostředí pro všechny účastníky trhu s elektřinou. Povinnost dodržovat zákonná pravidla platí pro všechny provozovatele zdrojů bez výjimky.

[52] Obviněný má za to, že zákonný limit pro povinnost mít licenci dodržel, v žádném odvětví ani oblasti energetiky nepodniká, přičemž živnost má přerušenu cca 15 let a všechny smlouvy byly uzavřeny na rodné číslo. Obviněný poukázal na to, že se na něj vztahuje § 3 odst. 4 písm. e) energetického zákona, přičemž společnost Elektroenergetické datové centrum, a.s. začalo uzavírat smlouvy s externími uživateli v druhé polovině roku 2024. Obviněný uzavřel dne 2. října 2024 Smlouvu o přístupu do IS EDC č. [redacted] a následnou registrací a zadáním dat do informačního systému bylo aktivováno bezúplatné sdílení elektřiny.

[53] K postavení obviněného se správní orgán vyjádřil v bodě [27] tohoto rozhodnutí, příp. v bodě [35] a následujících tohoto rozhodnutí.

[54] Ke zbylému tvrzení obviněného je nutné podotknout, že bezúplatné sdílení elektřiny vyrobené ve Výrobně nastalo až počínaje 1. lednem 2025, přičemž výjimka dle § 3 odst. 4 písm. e) energetického zákona (tzn. licence se neuděluje na výrobu elektřiny ve výrobně elektřiny s instalovaným výkonem do 100 kW včetně, pokud je výroba určena k bezúplatnému sdílení elektřiny) je v zákoně s účinností ode dne 1. srpna 2025. Předmětem tohoto správního řízení je ovšem období předcházející (tj. období od 28. února 2024 do 31. prosince 2024). Uvedené proto nemůže automaticky *ex post* zhojit předchozí

provozování Výrobny v rozporu s energetickým zákonem, nicméně správní orgán k následnému bezúplatnému sdílení přihlédl při ukládání (druhu) správního trestu výrazně ve prospěch obviněného.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

[55] Správní orgán má za prokázané, že obviněný výše uvedeným jednáním podnikal v energetických odvětvích v období od 28. února 2024 do 31. prosince 2024 bez licence na výrobu elektřiny, čímž naplnil formální stránku přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

[56] K právní kvalifikaci jednání obviněného jako trvajícího přestupku správní orgán uvádí, že na posouzení odpovědnosti za přestupek se užije definice obsažená v § 8 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve které se uvádí, že trvající přestupek je takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.

[57] Všechny podmínky trvajícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona má správní orgán za kumulativně splněné, neboť obviněný protiprávní stav svým jednáním vyvolal, když od 28. února 2024 podnikal v energetickém odvětví, aniž by mu byla ERÚ udělena licence na výrobu elektřiny, a ve své činnosti v rozporu s právními předpisy pokračoval až do 31. prosince 2024.

[58] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty přestupku, pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se správní orgán zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaného přestupku.

[59] Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

[60] V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívala v ohrožení stability a regulace trhu, neboť licencování slouží k zajištění odbornosti, technické způsobilosti a finanční stability podnikatelů, čímž chrání trh, spotřebitele i distribuční soustavu. Provozování výrobny elektřiny s instalovaným výkonem do 100 kW (nutno však podotknout, že instalovaný výkon Výrobny byl dle dřívější právní úpravy hraniční), kdy činnost byla primárně výdělečná (nikoli k pokrytí vlastní spotřeby), bez licence, natož s dodávkou do soustavy, narušuje řádné fungování energetického trhu a systému. Navíc je tímto jednáním znemožněn dohled ERÚ nad licencovanou činností (např. kontrola plnění licenčních podmínek), což snižuje transparentnost a férovost podnikání v energetice.

[61] Výše uvedené poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání obviněného dosahující takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky trvajícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona (tedy intenzity vyšší než nepatrné).

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

[62] Správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí obviněného, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil tímto zákonem chráněné zájmy.

[63] Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 23 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 21 odst. 1 téhož zákona, tedy zda obviněný za vytýkaný přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, ani z vyjádření obviněného nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci obviněného z vytýkaného přestupku.

[64] Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému uzavírá, že se obviněný dopustil spáchání trvajícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, za který je také odpovědný.

V. Uložení správního trestu

[65] Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

[66] Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku obviněného tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného obviněnému do úvahy pouze napomenutí či pokuta.

[67] Správní orgán při úvahách o druhu správního trestu přihlédl zejména ke skutečnosti, že od 1. ledna 2025 je výroba elektřiny ve Výrobně určena mj. k bezúplatnému sdílení elektřiny, a proto lze důvodně předpokládat následné naplnění podmínky pro neudělení licence na výrobu elektřiny ve smyslu § 3 odst. 4 písm. e) energetického zákona (nicméně období od 1. ledna 2025 a dále nebylo předmětem tohoto správního řízení, a proto nebylo naplnění uvedené podmínky detailněji posuzováno). Správní orgán hodnotí proto vytýkaný přestupek jako méně závažný. Současně správní orgán podotýká, že obviněný není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti ERÚ.

[68] Po zohlednění výše uvedených skutečností dospěl správní orgán k závěru, že v tomto případě bude postačujícím správním trestem správní trest ve formě napomenutí podle § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán však současně upozorňuje obviněného, že pokud by se v budoucnu dopouštěl podobného jednání, bude mu hrozit již správní trest pokuty.

VI. Náklady řízení

[69] Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu povinen obviněnému, který byl uznán vinným (resp. účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti), uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši

paušální částky nákladů řízení, činí náklady správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, paušální částku ve výši 2 500 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Vanda Míková, v.r.
oprávněná úřední osoba
Odbor sankčních řízení